

[Gede.]

gerombudsmanden, kan jeg sige, at vi har i fremskridtspartiet før valget talt om lovjaskeri, og her er i hvert fald et virkelig godt eksempel på, hvad vi mente med det.

I bemærkningerne står, at forbrugerkommissionen overvejer mere lovgivning på området. Kunne man da ikke have ladet disse 3 lovforslag vente, indtil forbrugerkommissionen havde tænkt færdig? Så kunne det være, der i hvert tilfælde var blevet mindre jaskeri.

Efter § 13 skal sager fra Vestjylland behandles ved sø- og handelsretten i København, medmindre parterne vedtager andet. Her kan man virkelig tale om kværuletantens store chance. Hvis man ønsker at genere sin modpart, kan man bare nægte at gå med til, at sagen behandles ved retten i Ringkøbing. Tiden går også med det.

§§ 15 og 17. I § 15 står der, at forbrugerombudsmanden skal føre tilsyn på eget initiativ, og i § 17, at han kan kræve meddelt alle sådanne oplysninger, som skønnes nødvendige. Disse paragraffer åbner, når man tager Parkinsons lov i betragtning i hvert fald, uånede muligheder for, at der kan opstå en virkelig forøgelse af antallet af offentligt ansatte og en virkelig kraftig udbygning af det hoveriarbejde, som skal udføres af erhvervslivet. Der er jo ingen grænser for, hvad sådan en forbrugerombudsmand kan skønne nødvendigt, når han begynder at føre tilsyn på eget initiativ. I vidt omfang overfører lovforslaget i øvrigt lovgivningsmagt til domstolene og til forbrugerombudsmanden. Læg mærke til udtrykket „god markedsføringsskik“. Det vil i hvert fald tage nogen tid, før der er nogen, der ved, hvad det betyder. Og i § 16 står der: „... giver sådanne pålæg, som anses nødvendige“. Og i et andet stykke samme sted: „... bestemme, at fremtidige aftaler er ugyldige“. Man giver altså domstolene lovgivningsmagt. Desuden overfører lovforslaget i vidt omfang lovgivningsmagt til ministeren ved bemyndigelser, man kan godt sige en gros.

Alle disse vage udtryk i lovforslaget, som jeg har citeret, vil i praksis overføre både lovgivningsmagt og dømmende magt til forbrugerombudsmanden, og det er ret typisk, at ifølge bemærkningernes omtale af de svenske tal endte mindre end 1 pct. af sagerne hos markedsdomstolene. De 99 pct.

blev ordnet af forbrugerombudsmanden, der altså i realiteten, når man tager de vage udtryk i betragtning, kommer til at optræde både som lovgivningsmagt og dømmende magt.

Så har man i lovforslaget anvendt en ny teknik, idet man i stedet for den gode gamle lovgivningsteknik med at give nogle klare forbud og så eventuelt en blød generalklausul er gået den modsatte vej og har givet en hård og skarp generalklausul efterfulgt af nogle paragraffer, der indeholder eksempler. Hvis ikke den lovgivningsteknik netop har til formål at overføre lovgivningsmagt til forbrugerombudsmanden, kan jeg ikke se, hvad meningen skulle være. Vi må sige nej til noget af den art.

Til slut blot lige apropos lovjaskeri, så siger § 4, at en erklæring om ydelse af garanti eller lignende må kun anvendes, såfremt erklæringen giver modtageren en bedre retstilling end den, han har efter lovgivningen. Det bliver sandelig morsomt at skulle til at afgøre, hvornår der foreligger en bedre retstilling. Hvis nu det er som f. eks. med General Motors-garantien, der forkorter garanti-perioden til det halve, men til gengæld sikrer køberen imod en hel bunke ting, som han ikke ville være sikret imod efter købeloven, så vil det sige, at forbrugerombudsmanden skal til at afgøre, hvad der er bedst, hvad der er højest, Rundetårn eller det høje C.

Disse lovforslag kan ikke forvente nogen velvillig behandling fra fremskridtspartiets side i udvalget.

Jens Peter Jensen (V):

I betragtning af det sidste indlægs karakter og det fremrykkede tidspunkt på dagen skal jeg fatte mig i stor korthed.

Lad os prøve at tage fat på tingene, sådan som de er i den politiske situation, vi befinder os i. Vi havde behandlingen af prisloven, og ved denne lejlighed gav den højtærede handelsminister udtryk for, at man godt kunne vente med en lovgivning af den karakter, der her er tale om, fordi handelsministeren ikke mente, at tidspunktet var inde til, at vi skulle øge de offentlige udgifter. I mellemtiden blev der ført politiske forhandlinger, der førte et besparelsesprogram igennem i et omfang, som gør, at det nu kan være forsvarligt at gennemføre den lovgivning,